

WYROK Z DNIA 25 CZERWCA 2008 R.

IV KK 40/08

W wypadku zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, uznaje się ją za odbytą w rozmiarze podlegającym zaliczeniu tylko wówczas, gdy nastąpiło prawomocne zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszanej.

Przewodniczący: sędzia SN D. Rysińska.

Sędziowie: SN M. Pietruszyński (sprawozdawca),

SA (del. do SN) M. Laskowski.

Prokurator Prokuratury Krajowej: J. Piechota.

Sąd Najwyższy w sprawie Arkadiusza S., skazanego z art. 284 § 1 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 25 czerwca 2008 r., kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego od wyroku Sądu Rejonowego w J. z dnia 8 czerwca 2006 r.,

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę oskarżonego Arkadiusza S. p r z e k a z a ł Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 23 marca 2006 r. do Sądu Rejonowego w J. wpłynął akt oskarżenia przeciwko Arkadiuszowi S., którego oskarżono o popełnienie, w

warunkach powrotu do przestępstwa (art. 64 § 1 k.k.), przestępstwa określonego w art. 284 § 1 k.k. Oskarżony był uprzednio skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w J. z dnia 4 listopada 2004 r., za popełnienie przestępstwa określonego w art. 280 § 1 k.k. na karę 2 lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, z oddaniem oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Na poczet kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 marca do dnia 4 listopada 2004 r.

W akcie oskarżenia prokurator zamieścił wniosek, uzgodniony z oskarżonym, o skazanie go bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres 5 lat oraz oddanie pod dozór kuratora.

Sąd Rejonowy w J. wyrokiem z dnia 8 czerwca 2006 r., wydanym na posiedzeniu w trybie art. 335 k.p.k., uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, kwalifikowanego z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i skazał go na karę roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat, orzekając nadto oddanie oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego.

Wyrok uprawomocnił się bez postępowania odwoławczego w dniu 16 czerwca 2006 r.

Od tego wyroku kasację wniósł Prokurator Generalny, zarzucając wyrokowi rażąco i mającą istotny wpływ na jego treść obrazę przepisu prawa procesowego art. 343 § 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k., polegającą na uwzględnieniu wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego Arkadiusza S. za czyn określony w art. 284 § 1 k.k., popełniony w warunkach wskazanych w art. 64 § 1 k.k., bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu uzgodnionych kar i środków karnych, pomimo tego, że brak było podstaw do przyjęcia, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w

warunkach powrotu do przestępstwa i wniósł o uchylenie wyroku oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Z akt sprawy wynika, że Sąd Rejonowy w J. procedując na posiedzeniu w dniu 8 czerwca 2006 r., zaakceptował wniosek prokuratora, złożony w trybie art. 335 § 1 k.p.k., o wydanie wyroku skazującego Arkadiusza S., oskarżonego o popełnienie czynu określonego w art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, z oddaniem go w okresie próby pod dozór kuratora sądowego i wydał wyrok, uwzględniający w pełni propozycje prawne zawarte we wniosku. Kwalifikując przypisany oskarżonemu czyn z art. 284 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., Sąd Rejonowy nie zauważył, powielając błąd popełniony przez prokuratora, że nie zostało zarządzone wykonanie uprzednio wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, za przestępstwo określone w art. 280 § 1 k.k., na poczet której zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 24 marca do dnia 4 listopada 2004 r.

W wypadku bowiem zaliczenia tymczasowego aresztowania na poczet kary pozbawienia wolności orzeczonej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, uznaje się ją za odbytą w rozmiarze podlegającym zaliczeniu tylko wówczas, gdy nastąpiło prawomocne zarządzenie wykonania kary warunkowo zawieszanej.

Orzekając w ten sposób Sąd Rejonowy w rażący sposób naruszył dyspozycję art. 335 § 1 k.p.k., w zakresie przesłanki warunkującej zastosowanie instytucji skazania bez przeprowadzenia rozprawy, wskazującej, że okoliczności popełnienia przestępstwa nie mogą budzić wątpliwości. Wątpliwości nie może budzić nie tylko zasadnicza kwestia sprawstwa czynu przez określoną osobę, ale wszystkie okoliczności, które są istotne dla ustaleń w zakresie odpowiedzialności karnej sprawcy, w tym dla oceny

prawnej czynu będącego przedmiotem osądu. Skoro w tej sprawie brak było warunków do przyjęcia, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w warunkach powrotu do przestępstwa, określonych w art. 64 § 1 k.k., to Sąd powinien dostrzec potrzebę zmiany tego wniosku i wystąpić ze stosowną inicjatywą wobec stron, a zwłaszcza prokuratora. Powinien to uczynić na posiedzeniu, uprzedzając strony, że wniosek w pierwotnym kształcie nie będzie mógł być uwzględniony. Po dokonaniu stosownej modyfikacji wniosku (za zgodą stron), Sąd byłby uprawniony do wydania wyroku bez przeprowadzenia rozprawy. W braku takiej zgody powinien skierować sprawę do rozpoznania na zasadach ogólnych. W tej sprawie sytuacja taka nie miała miejsca, co w konsekwencji doprowadziło do wydania wyroku bez przeprowadzenia rozprawy w sytuacji, gdy okoliczności mające istotne znaczenia dla prawnej oceny czynu oskarżonego budziły zasadnicze wątpliwości.

Zaistniałe w sprawie rażące uchybienia, w sposób oczywisty wywarły wpływ na treść wyroku.

Z tych względów należało uchylić zaskarżone orzeczenie i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w J. do ponownego rozpoznania.